

R.K. Parochie H. Norbertus

NORBERTUSBODE

Jaargang 6, nummer 2, juni 2019

Oogst

Iedereen met een beetje gezond verstand begrijpt dat je zonnepanelen moet plaatsen richting het zuiden, waar de zon op z'n hoogst staat, om elektriciteit te oogsten. Het heeft geen zin te proberen energie op te wekken in de schaduw. Wie kracht wil opdoen zal zich moeten wenden tot een bron die dat mogelijk maakt.

Wil een mens zich weer opladen en zijn kracht her vinden, dan kan hij zich wenden tot God. Als een licht gaat Hij over ons op en trekt Hij ons naar zich toe. In het licht van Zijn genade voelen we de warmte van Zijn hart uitstralen naar ieder mens van goede wil. Petrus, de leerling op wie Jezus bouwen kan en wil, verwoordt het zo: "Heer, naar wie zouden wij anders gaan dan naar U? Alleen Gij hebt woorden van eeuwig leven." Juist daarover gaat het in onze kerken en bij ons geloof. Als gelovigen wenden wij ons tot God om energie op te doen. Daaruit putten we voldoende kracht om mensen blijvend nabij te zijn.

In deze zomereditie van de NorbertusBode vertellen enkele mensen hoe zij in geloof kracht (her)vinden om zinvol te leven in verbondenheid met anderen. Geloof is immers geen éénmanszaak. Geloof is het delen van wat je ten diepste bezielt met mannen en vrouwen van toen, nu en morgen..., en dat alles in het warme licht van Gods liefde voor mensen. Hij is als de zon die altijd schijnt en nooit dooft, wiens kracht licht en warmte brengt overal waar de dag begint...

Steven Barberien, pastoor

Geloven

Ieder mens kan buiten het denken om in al het levende een kracht gewaarworden die niet van deze wereld is die niet van mensen komt maar van een hogere orde. Wie het mysterie dat zich in het leven schuilhoudt bespeurt, komt uit bij God en is een gelovig mens.

Uit: Toon Hermans, *Gebedenboekje*, 2000

Oogst in de Norbertusparochie

Sinds maart 2014 vormen alle voormalige parochies uit onze gemeente samen de Norbertusparochie. Fusies verlopen zelden zonder slag of stoot en dat geldt ook hier. Na vijf jaar is de vraag gerechtvaardigd: valt er al wat te oogsten? "Ja", horen we links en rechts, en: "Best even wennen", klinkt het op andere plekken. Laten we in een willekeurige greep eens wat schoven van deze oogst, waarvoor vele vrijwilligers de aren hebben verzameld, bij elkaar zetten.

Koren

Onze koren, ieder onder leiding van hun eigen dirigent en ondersteund door de organisten, blijken elkaar goed te verstaan. Enthousiast luisteren ze ieder in hun eigen kerk de vieringen op maar de verschillende koren werken ook prima samen.

Van Harte

Vrijwilligers uit de voormalige parochies hebben elkaar gevonden in één grote werkgroep Van Harte. Ze blijven zieke en aan huis gebonden mensen in hun eigen woonplaats bezoeken voor een bemoedigend gesprek of een luisterend oor. Ze werken echter ook nauw samen aan de attenties met Kerstmis en Pasen en komen regelmatig samen voor een bezinnende bijeenkomst. >>

Liturgie

Nog steeds spannen vele vrijwilligers zich in om de liturgie in beide kerken feestelijk en inspirerend te maken. Op hoogtijdagen als Kerstmis en Pasen doen ze dat parochiebreed. Andere vrijwilligers verzorgen na afloop van de viering regelmatig een kopje koffie of thee voor de bezoekers. Ook parochianen uit de wijde omgeving maken hiervan gebruik.

Kerk-tv

In de Petruskerk is kerk-tv gerealiseerd. Vrijwilligers bedienen de knoppen en brengen via Caiway de vieringen thuis op het tv-scherm. Ook dankzij kerk-tv kunnen nabestaanden de viering van een gelovig afscheid laten opnemen en in alle rust later nog eens bekijken.

Gastvrijheid in kerken en kapellen

Er is in onze parochie nu meer dan ooit ruimte voor Mariadevotie. Kort na de fusie is de Mariakapel aan de Vrijthof ingericht. Net als in de andere kapellen lopen velen er zomaar even binnen om een kaarsje op te steken, voor een moment van stilte of een kort gebed. De kapellen zien er mede dankzij de vrijwilligers van voor de fusie nog steeds netjes en uitnodigend uit. Tijdens de openstelling van de Petruskerk buiten de vieringen - op zondagmiddagen en in de zomermaanden - blijven de kerkwachten zorgen voor een gastvrij onthaal. Ook in de Willibrorduskerk is na afspraak een bezichtiging onder leiding van een ervaren gids mogelijk.

'Oogstdankfeest'

Op vrijdag 7 juni biedt het parochiebestuur als dankjewel aan deze vrijwilligers en aan alle die hier niet genoemd zijn, een feestavond aan in de tuin van de pastorie in Diessen. In de geest van Jezus Christus en mede geïnspireerd door het voorbeeld van velen na Hem hebben ze zich weer een jaar lang ingezet voor de parochie en voor elkaar. Na afloop van de oogst mag er best gevierd worden... ■

Afscheid pastoor Barberien

De vrijwilligersavond van vrijdag 7 juni is ook bedoeld als een dankjewel aan pastoor Steven Barberien, die op 30 juni de parochie verlaat. Iedereen uit de parochie of van daarbuiten die hem ten afscheid de hand wil drukken, is **vanaf 20.30 uur** van harte welkom.

Woord ten afscheid

Geen ellenlange preken of woordjes van een kwartier - u kent me wel - dus ook geen lang 'woord van afscheid'. 16 jaar geleden kwam ik naar Diessen, nooit durven dromen of denken dat ik hier zo lang zou mogen zijn. Vanaf het eerste moment me er thuis gevoeld en genoten van al wat er te zien en te beleven is. In lief en leed, bij vreugd' en verdriet u nabij mogen zijn, en ervaren dat u me nabij was wanneer de schaduw van het kruis over mij viel.

Doorheen de jaren mogen groeien als mens en als priester dankzij uw aansporingen en goede raad. Daarbij heb ik ook fouten gemaakt en sommigen van u, ongewild, gekwetst. Indien ik u, op welke wijze dan ook, teleurgesteld heb, dan spijt mij dat ten zeerste en vraag ik om uw vergeving.

In moeilijke tijden van grote veranderingen binnen onze kerkelijke structuren, bijvoorbeeld bij fusie of kerksluiting, was ik vaak kop van jut. Maar ik mocht ook ontdekken hoe groot de kracht is van mensen die samenwerken! Er is veel gerealiseerd in de afgelopen jaren en dat was niet mijn maar juist uw verdienste. Uw inzet en betrokkenheid bij de parochie, bij de prachtige vieringen in onze perfect onderhouden gebouwen hebben dit tot stand gebracht. Zeer dankbaar ben ik, dat ik dit met u heb mogen meemaken.

Met heel veel moois in mijn hart, ontvangen van veel goede mensen, begin ik aan een nieuw hoofdstuk in mijn priesterleven. In gebed en Sacramenten zijn en blijven we verbonden.

Uit de grond van mijn hart, dank jullie wel allemaal.

Steven Barberien

Collecte in de Vasten

Op 28 en 29 april was pastoor Sander Kessler voorganger in onze vieringen. Bij terugkeer naar zijn standplaats, het vluchtelingenkamp in Oeganda, mocht hij 2705 euro meenemen, de opbrengst in onze kerken bij gelegenheid van de actie tijdens de vasten. Met dit mooie bedrag steunen wij als parochie het onderwijs aan kinderen in het kamp. Hartelijk dank voor uw bijdrage. ■

Pinksteren, het begin van de kerk

Pinksteren is een belangrijk feest in de kerk. Het valt op de vijftigste dag na Pasen. We vieren dan het begin van de Kerk.

Na Jezus' dood, verrijzenis en hemelvaart blijven de leerlingen bang en alleen achter. Zij weten niet wat ze moeten doen. Op een dag zitten ze bij elkaar als ze plotseling een harde windvlaag voelen. Het is de Heilige Geest die in hen komt. Ze worden be-geest-erd, geïnspireerd, en krijgen weer moed. Nu weten ze wat ze moeten doen: het zaadje dat Jezus in hen geplant heeft, laten groeien door zijn verhaal verder te vertellen. Dat doen ze. Steeds meer mensen laten zich dopen en sluiten zich bij hen aan. Zo ontstaat langzaam aan de Kerk. ■

Pinksterversje: Spring op!

Wat huppelt daar vrolijk in de wei?
Het is een lammetje, lentedilij!
Het heeft de kolder in zijn kop:
Spring op, spring op, spring óp!

Wie springen touwtje op de stoep?
Larissa, Megan, Thijs en Joep!
Het touw draait rond van flop, flop, flop.
Spring op, spring op, spring óp!

De Geest van God, de Pinksterwind,
Blaast vuur in elke Jezusvriend,
Niet bang meer zijn, geen zwaar getob!
Spring op, spring op, spring óp!

De Geest van God, de Pinksterkracht
Die alles ooit aan 't rollen bracht,
Jij voelt hem in je hartenklop!
Spring op, spring op, spring óp!

Marjet de Jong, uit: Geloven Thuis

Alles Kidz

Symbolen voor de Heilige Geest

Je kunt de Heilige Geest niet zien maar wel in je voelen, als je 'geïnspireerd' bent. In verhalen in de Bijbel of op schilderijen wordt Hij toch vaak beschreven of afgebeeld:

- als **vuur**, een beeld voor 'aangestoken' worden, ergens enthousiast door worden. Er verschijnen vlammetjes boven de hoofden van de leerlingen. We komen dit nu nog tegen in spreekwoorden als: 'In vuur en vlam staan' of: 'Ergens warm voor lopen'.
- als **een duif**. Bij de doop van Jezus in de Jordaan verschijnt er een duif boven Hem. In het verhaal van de ark van Noah komt een duif met een palmtak voor. (De duif staat ook voor vrede.)

In de Kerk hebben we nog andere symbolen voor de Heilige Geest.

- Het **water** bij het doopsel laat zien hoe de Heilige Geest werkt: water maakt schoon en geeft leven.
- Door de **olie** bij het vormsel word je gedoopt met de Heilige Geest, die als een kracht in mensen werkt. De Heilige Geest zorgt ervoor dat we steeds proberen te doen wat Jezus ons heeft geleerd.
- Ook bij de **handoplegging** ontvangen mensen de Heilige Geest en krijgen ze kracht. ■

Stijn bij opa in de tuin

Elke zaterdag gaat Stijn eerst met opa naar het graf van oma rozijntje. Daarna werken ze samen in de tuin. Vandaag neemt Stijn een mand mee, het is aardbeien-tijd. Op het bankje onder de appelboom leest opa een verhaal uit de Bijbel voor; Stijn eet een plak rozijnen-cake, bijna net zo lekker als die van oma.

Opa vertelt: "Waar Jezus leefde, zaten de mensen niet onder een appelboom, maar onder een vijgenboom. Die geeft schaduw met zijn grote bladeren. >>

Van een vijgenboom kun je twee keer per jaar plukken. De eerste vijgen komen in juni. Als de boom dan geen vruchten geeft, krijgt hij extra mest. Maar als hij van binnen verdord is en in augustus weer geen vruchten heeft, dan mag ie gekapt worden, zegt Jezus. Ook al zijn de bladeren nog zo mooi. En je weet wat oma zei: Van buiten mág je mooi zijn, van binnen móet je mooi zijn." Stijn herinnert het zich. Ineens lacht hij: "Als de boom weg is, is er meer plaats voor aardbeiplanten." Opa klapt zijn Bijbel dicht en zegt: "De aardbeien komen zo, eerst aan het werk."

Als ze klaar zijn met wieden, volgt het leukste werk: het pad op zijn zondags harken met mooie strepen. In een tuin met strepen op het pad mag niet meer gewerkt worden. Bij oma liepen de strepen mooi recht, bij Stijn zitten er vaak kronkeltjes tussen de rechte lijnen.

Woordzoeker

Streep de woorden weg. De overgebleven letters vormen een zin. Welke? Zie pagina 6 voor de oplossing.

Begeesteren	Inspireren	Oogsten	Vuur
Duif	Jezus	Pasen	Windvlaag
Heilige Geest	Leerlingen	Pinksteren	Zaaien
Hemelvaart	Moed	Vruchten	

H P N E R E T S K N I P
 E L H G A A L V D N I W
 I I E E N K S T E U I R
 L E N E M I S H E N I D
 I V T N R E F E S E E F
 G R J S E L L P T O V P
 E U A E N I I V M D V A
 G C E I Z R A N A N U S
 E H S P E U I A G A U E
 E T R R A T S I Z E R N
 S E E E O O G S T E N T
 T N E R E T S E E G E B

"Mooi," zegt opa, "tijd voor de aardbeien." "Lekker voor aardbeienvlaai en in de yoghurt", zegt Stijn. Hij is ineens niet moe meer.

Als zijn mand vol is, hoort hij stemmen: "Goedemiddag, buurman. Hoi, Stijn." Op de stoep staan drie kinderen, ze hangen over de heg heen. "Wauw, dat zijn er veel, Sjtijn", zegt het jongste meisje en ze kijkt met grote ogen naar de aardbeien. Ze lispelt en Stijn wordt altijd vrolijk als ze zijn naam verkeerd uitspreekt. Hij denkt: de mand zit wel boordevol, moet ik echt delen? Dan hoort hij oma in zijn hoofd: mooi van buiten én mooi van binnen... Hij slikt en vraagt: "Willen jullie ook?" Alsof ze op die vraag staan te wachten, roepen de kinderen: "Jaaaaa!" Opa haalt een doos en Stijn mag verdelen. De kinderen rukken de doos bijna uit zijn handen. Terwijl ze naar huis rennen, gilt de jongste: "Dank je wel, Sjtijn. Mama! Mama! We hebben aardbeien gekregen."

Stilletjes gaat Stijn zitten. "Da's gek, ik heb iets weggegeven wat ik graag wilde houden, en toch ben ik daar blij om." Opa glimlacht en zegt: "Ik weet hoe dat voelt."

Wat je zaait, zul je oogsten

In het verhaal van Stijn en opa oogst Stijn aardbeien. Na zaaien, water geven en wieden is het tijd om lekker van de vruchten te genieten.

De apostel Paulus zegt in een brief aan de vrienden in Galate: 'Wat je zaait, zul je oogsten'. Hij bedoelt daarmee: alles wat je doet, heeft gevolgen. Misschien niet meteen maar wel over een tijdje. Als je goede zaadjes in de grond stopt en ze water geeft, kunnen ze tot mooie vruchten uitgroeien. Leef dus naar Gods Geest. Dan weet je zeker dat je een mooi mens wordt. Een oud joods verhaaltje vertelt ons hetzelfde:

In een droom loopt Sarah een winkel binnen. Achter de toonbank staat een engel. Sarah vraagt: "Wat verkoopt u hier?" "Alles wat je maar wilt", zegt de engel. "O," zegt Sarah, "echt waar? Dan wil ik graag vrede op aarde. Geen honger en armoede meer. Vrijheid en respect voor iedereen. Geen verdrietige en zieke mensen meer. Een huis voor alle vluchtelingen. Liefde voor alle mensen." "Wacht even," zegt de engel, "je begrijpt me verkeerd. We verkopen hier geen vruchten, alleen maar zaden..."

R.K. Parochie H. Norbertus

NORBERTUS

Woorden van en voor pastoor Barberien

Woorden uit preken, dankwoorden van parochianen en foto's als herinnering. Herinnering, tweesnijdend zwaard van vreugde en verdriet. Op deze pagina's overheerst de vreugde om het pastoraat van pastoor Barberien, om de verbondenheid bij het samen bidden, vieren en werken. Woorden en herinneringen die blijven, nu we elkaar loslaten. ■

Over weggaan

Weggaan uit je vertrouwde omgeving, dat vraagt heel wat van een mens. Maar gelovig leven is erop vertrouwen dat alles goed komt, omdat God met je meetrekt.

KBO-Diessen *Jac Linnemans*

Beste pastoor Barberien, Beste Steven, We zijn verrast door uw besluit als pastoor de gemeente Hilvarenbeek te verlaten. KBO-Diessen vindt dat jammer. Sinds uw

komst hebben we fijn samengewerkt. We weten dat de samenvoeging van diverse parochies voor u een moeilijke periode is geweest, die veel energie heeft gekost. Wij zullen u missen. Bedankt voor de jarenlange samenwerking en veel werkplezier in uw nieuwe parochie. ■

Over vergeven

Ben wel goed maar niet gek, moet Petrus gedacht hebben. Hij vond dat 7x vergeven al een compromis was tussen goed en gek. Maar Jezus zegt: "Niet 7x, maar 70x 7x." Dan raakt Petrus de tel kwijt. Dat is juist de bedoeling van Jezus, dat je de tel kwijt raakt, want vergeven is geen kwestie van rekenen of berekening.

Geloof, hoop en liefde *Anja van Woensel-Heeffter*

Maria is prominent aanwezig in het leven van Steven Barberien: in het Weesgegroet tijdens de vieringen en op bedevaart in Lourdes. De aanbidding van Onze-Lieve-Vrouw en de zorgzame betrokkenheid bij zijn parochianen kenmerken hem. Dat is Steven, een goede herder, een mensenmens, een vriend, altijd in voor een fijn gesprek, een goeie grap. Met zijn hartenwens - geloof, hoop en liefde voor elkaar - gaan we samen verder. ■

Over Maria

De levenshouding van Maria: "Mij geschiede naar uw woord." Dat is een 'ja' zonder 'maar'. Onvoorwaardelijk 'ja' zeggen is een levenskunst. Maria is terecht gezegend, uitverkoren boven alle vrouwen.

Venerabele Gilde *Leo Lamers*

Pastoor Barberien koos voor een minder prominente rol in de Venerabele Gilde. Hij had vertrouwen in ons, gildebroeders met een warm hart voor de geloofsgemeenschap, en ondersteunde onze activiteiten bij het realiseren van de Mariakapel en kerk-tv. Ook waardeerde hij onze bijdrage voor het onderhoud van de Petruskerk. En hij was aanwezig bij onze maandelijkse koffiemomenten in de kerk. Dank voor het vertrouwen. ■

Over vertrouwen

Is het niet geweldig optimistisch van God? Heeft Hij geen onnoemlijk groot vertrouwen in ons, dat Hij ons alles in handen geeft? Met Hem zorg dragen voor wie en wat Hem ter harte gaat, geeft vreugde en geluk.

Voormalig lid pastoraal team Toos Maas

Beste Steven, Wat was ik sceptisch bij onze kennismaking. Wat had ik 'n vragen aan jou, die lang niet altijd naar mijn zin werden beantwoord. En wat was het moeilijk voor jou, die kritische Petrusmensen. Toch werd je na verloop van tijd ONZE pastoor.

Je bent een geweldige manager, draagt vrijwilligers op handen, bezoekt vaak zieken en nabestaanden, bent geïnteresseerd in andermans lief en leed, durft trouw te blijven aan jouw manier van liturgie vieren.

Bij dat alles mocht ik naast je staan. Samen werken, huilen en lachen, ik kijk er met voldoening op terug.

Lieve Steven, het ga je goed. Ik wens je toe dat je met een gerust hart begint op je nieuwe werkplek. ■

Over het geloof

Ons geloof zit vol tegenstellingen. Aan de ene kant heel individueel, maar tegelijk gericht op de gemeenschap. Wij richten ons tot God en God stuurt ons naar de mensen toe. Onze blik naar omhoog en naar omlaag. Dan kun je weer verder, je hebt de warmte, de kracht van Gods Geest even gevoeld.

Gilde Sint-Sebastiaan Diessen Jan Craninckx

Betrokken bij 'de guld' én bij zijn kerk stelde pastoor Barberien een verbroederingsfeest voor: alle Beekse gildes schietend voor het goede doel, de restauratie van de zijaltaren in de Willibrorduskerk. Steven verrichtte het openingsschot. Zijn initiatief trof doel: de schutters verbroederden en hij ontving een mooi bedrag. ■

Over de Tien Geboden

Gods Tien Geboden verlangen een antwoord van ons. Oké, ze zijn dan wel negatief geformuleerd maar hebben toch een positieve beleving, zoals: steel niet maar zorg ervoor dat je deelt en geeft.

De Tien Geboden brengen geluk, leven en liefde, als de woorden daden worden.

Restauratie altaren Willibrorduskerk

Bart van Nunen

Vóór elke restauratie kwam de pastoor met een schets op papier; ik zorgde voor de juiste maatvoering. Met z'n tweeën werkten we de plannen verder uit. Hij drong zijn ideeën niet op maar luisterde naar de vakman. Geregeld stak hij ook zelf de handen uit de mouwen. Samen met andere vrijwilligers kwamen we tot een mooi resultaat. Zo hebben we drie altaren gerestaureerd.

Wat zullen we pastoor Barberien missen! Waar vind je nog zo'n pastoor? ■

Zalig de armen van geest

Zeg nu eerlijk: 'Zalig de armen van geest', dat klinkt in onze tijd toch een beetje sukkelachtig! Niettemin zit er intens geluk verscholen in de wijsheid van Jezus. Je bent op de goede weg wanneer je kunt aanvaarden dat je niet perfect hoeft te zijn. Meer nog, dat ook anderen niet moeten beantwoorden aan de perfectie. God aanvaardt ons met al onze hebbeligheden en gebreken.

Amai, Steven! Bob Duijvestijn

Je vertrek lag niet direct voor de hand: een pastoraat jou op het lijf geschreven. Toch wendde je onverwachts de steven om koers te zetten naar het Vlaamse land.

Je vond en bood soelaas in onze streek en sloeg, rijk voorzien van zekerheden, toch gaandeweg een brug naar het heden: een brug van Den Bosch naar Hilvarenbeek.

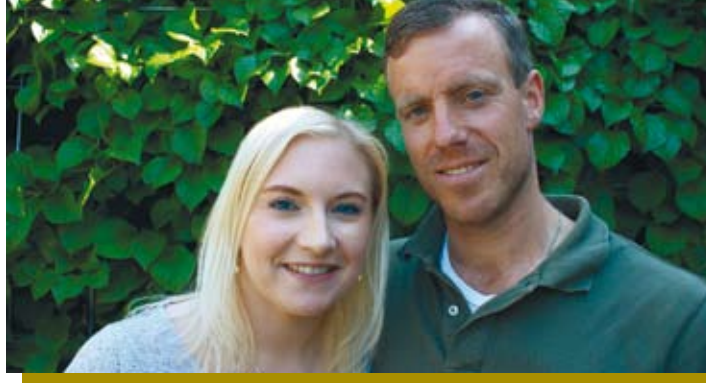
Hier had je onmiskenbaar goeien aord als pastoor in *den bloeyenden wijngaerd*. Zo'n priester ben je in hart en nieren, met wie je kunt bidden, danken, vieren.

Velen van ons gaf je daarmee houvast. We zullen je missen, zeker en vast.

Een

van ons

Gérard en Moniek
Schrijvers

zeiden achteraf, dat ze toen begrepen wat wij bedoelden." In gesprekken met andere jongeren blijkt dat die het moeilijk vinden over die drempel te stappen. Als minderheid ondervind je vaak weerstand en dan laat je het maar voor wat het is.

Na hun vrijwilligerswerk op het parochiekerkhof in Diessen schuiven Gérard en Moniek Schrijvers met een kop koffie aan op mijn terrasje. Het belooft een heerlijk weekend te worden. Enthousiast vertellen ze het verhaal van hun leven tot nu toe.

Beiden groeiden op in een katholiek gezin. Zoals bij de meeste pubers verwaterden de contacten met de kerk. Tot zich bij allebei een ingrijpende gebeurtenis in hun nog jonge leven voltrok.

Zes jaar geleden overleed de moeder van Gérard na intensieve zorg. Gérard begeleidde haar tot haar overlijden. De pastor in het ziekenhuis bleek voor hem een inspirerend persoon. "Hij plantte het zaadje dat later voorzichtig tot leven kwam", aldus de hovenier Gérard. Niet lang nadien overleed ook zijn vader.

Twee jaar geleden overleed de moeder van Moniek plotseling. Wederom zette een begeleidende pastor hen aan het denken. Wat hadden ze van thuis meegekregen? Wat is eigenlijk de zin van het leven? Er moet toch meer zijn...

Af en toe bezochten ze een viering in de kerk en ze lieten wat daar plaatsvond, op zich inwerken. Ze stelden vragen, praatten er met anderen over. Het zaadje bleek levensvatbaar en begon bij beiden te groeien. Op zoek naar een parochie waar ze zich thuis voelden, lieten ze zich niet ontmoedigen door de weerstand die ze soms bij hun vrienden ontmoetten.

Hilvarenbeek

Moniek is opgegroeid in Hilvarenbeek en daardoor bekend met de gang van zaken binnen de Beekse geloofsgemeenschap. Ze wilden graag trouwen, niet alleen voor de wet maar ook voor de kerk. Zodoende kwamen ze in contact met pastoor Steven Barberien. De gesprekken met hem gaven hun de zekerheid dat ze op de goede weg waren. Ze voelden zich gehoord en begrepen. Ze hadden zelf veel inbreng in het samenstellen van de huwelijksviering. "Het verliep allemaal heel natuurlijk", vertelt Moniek. "Dat gaf ons een fijn gevoel. Het was als thuiskomen na een intensieve zoektocht."

Gérard vertelt: "De huwelijksviering in de kerk liet bij ons een heel speciaal gevoel achter. De aanwezige vrienden

Verrijking

Moniek en Gérard ervaren hun stap als een verrijking van hun persoonlijk leven. Ze voelen zich steeds meer thuis in onze geloofsgemeenschap. 's Zondags gaan ze in Beek naar de kerk en ze genieten van de contacten tijdens de koffiemomenten. Bij pa thuis praten ze er daarna nog eens gezellig over na.

Al ben je vanuit de Reeshof zo in onze gemeente, toch willen ze in de toekomst graag weer in Hilvarenbeek komen wonen. ■

De vruchten van de Heilige Geest

Vijftig dagen na Pasen vieren we met Pinksteren dat de Heilige Geest neerdaalde over de apostelen. In de *Handelingen* (2,2-4) staat dat als volgt beschreven: "Plotseling kwam uit de hemel een gedruis alsof er een hevige wind opstak, en heel het huis waar zij gezeten waren, was er vol van. Er verscheen iets dat op vuur geleek en dat zich, in tongen verdeeld, op ieder van hen neerzette. Zij allen werden vervuld van de Heilige Geest."

In het schilderij van Titiaan dalen vurige tongen neer, die de apostelen en de vrouwen in vuur en vlam zetten.

Op hun gezichten zie je de schrik en de verwondering. Sommigen strekken hun handen uit om de Geest te ontvangen.

Hij moet kracht en enthousiasme geven om hun zendingsofdracht te gaan vervullen. Dat de Heilige Geest wordt voorgesteld als een duif is niet verwonderlijk. Ook in het Oude Testament werd

de duif gebruikt om de kracht en de ziel uit te beelden. In vele geloofsculturen werd deze vogel vereerd als symbool van onschuld en liefde.

In de brief aan de Galaten schrijft Paulus wat voor goeds de Heilige Geest een gelovige brengt. Hij noemt het de vruchten van de Geest: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtheid, ingetogenheid. (Galaten 5:22). Een mand vol vruchten waarnaar iedereen verlangt, toch? ■

Voldoening door vrijwilligerswerk

Voorlezen, zingen en spelletjes doen, bezigheden van Carla Grootjans-Oosterlaak (67) op de psychogeriatrische afdeling van de Clossenborch. Met een welgemeend "Dames en heren, tot volgende week!" neemt ze elke

vrijdagmiddag afscheid van de deelnemers. Hun reactie is steevast: "Ga je nou al weg?" Blijkbaar zien ze Carla er graag komen, en niet alleen op deze afdeling. Ze begeleidt ook nog mensen naar en van de dagopvang en de maaltijden. Inmiddels strekt haar werkterrein zich uit tot ver buiten de Clos.

Buurtondersteuner

Tanja Pieters van ContourdeTwern ziet in Carla wel een buurtondersteuner voor de 'grijze wijk' rondom het verzorgingshuis. Echtgenoot Ties, vrijwilliger in het onderhoud van tuintjes, mag het verzoek overbrengen. "Ik weet het nog niet, als de tijd rijp is...", zegt ze. Na een paar weken bedenktijd vangt Ties op: "Ben efkes weg, efkes naar Tanja om me aan te melden..."

Sinds Carla vier jaar geleden deze beslissing heeft genomen stort ze zich vijf dagen in de week vol overgave op de hulp aan ouderen in haar buurt: Deken Cauthalsstraat, Papenhof, Papenstraat, aanleunwoningen bij de Clos, Achter de Valk, Rogier van Leefdaelstraat en Koestraat. Carla's cliënten zijn oud, met alle denkbare gebreken van dien. Ze vindt dan ook tal van hulpvragen op haar pad. Mensen die veel alleen zijn, steunt ze met een bezoekje; anderen biedt ze praktische hulp. Ook in crisissituaties buiten kantooruren is ze paraat. Alles bij elkaar een hele opgave, ook voor Carla met haar doorzetendheid en doorzettingsvermogen...

Drijfveer

Ze was dolgraag kraamverzorgster geworden maar de situatie thuis liet dat niet toe. In haar vrije tijd heeft nooit iemand tevergeefs een beroep op haar gedaan, net zo min als op haar vader, wiens hulpbereidheid ze heeft geërfd. Niet vreemd dat ze zich na haar pensioen blijft inzetten. Carla ziet haar werk voor ouderen als een mooie invulling van de vrijgekomen tijd. Hun hartelijkheid, vriendelijkheid en dankbaarheid ervaart ze als beloning, meer nog dan het cadeautje onder de kerstboom in de Elckerlyc... Uit deze voldoening haalt ze de kracht om het vol te houden.

Wandelen

Voorlopig heeft Carla geen tijd voor een andere hobby, wandelen met een vriendin. Ties heeft zo zijn eigen kijk op dat wandelen: "Ze wandelt wat te veel", zegt hij. In de wijk bedoelt hij, daarmee aangevend dat ze wel wat gas

mag terugnemen. Moeilijk, als je helpen met de paplepel ingegoten hebt gekregen... Goed dat Ties ook een gedreven vrijwilliger is. En gelukkig hebben ze in het weekend tijd voor elkaar en hun hobby's én voor hun kinderen en kleinkinderen. ■

In onze parochie

Gedoopt

- **Dani Dusee**
* 29 oktober 2018, ♠ 21 april 2019
Zoon van Daniel Dusee en Kimberly Schwagten
- **Stijn Intven**
* 27 september 2018, ♠ 21 april 2019
Zoon van Kees en Eva Intven-Vromans
- **Brent van Oirschot**
* 9 februari 2019, ♠ 2 juni 2019
Zoon van Bram en Nathalie van Oirschot-Verhoeven

Gelovig afscheid

- **Mien van de Corput-van Spreeuwel**, † 12 april, 77 jaar
- **Riet van Gelder-Kwinten**, † 19 april, 84 jaar
- **Johanna van Dijck-Coolen**, † 21 april, 89 jaar
- **Marien Wijten**, † 22 april, 82 jaar
- **To Boers-de Graaf**, † 3 mei, 90 jaar

Voor uw agenda

Vrijwilligersavond van de Norbertusparochie

Vrijdag 7 juni, vanaf 18.00 uur in pastorietaan in Diessen

Gelegenheid tot afscheid pastoor Barberien

Vrijdag 7 juni, vanaf 20.30 uur in pastorietaan in Diessen

Muzikale Orgelronde

Zaterdag 29 juni,

aftap: 14.00 tot 14.45 uur in de Petruskerk,

tweede deel: 15.15 tot 16.00 uur in de Willibrorduskerk,

derde deel: 16.30 tot 17.30 uur in het Orgelmuseum te Hilvarenbeek.

Oplossing woordzoeker pagina 4:

Pinksteren is het feest van de inspiratie

Colofon

Dit is een uitgave van de R.K. Parochie H. Norbertus. Zij verschijnt enkele malen per jaar in Baarschot, Biest-Houtakker, Diessen, Esbeek, Haghorst en Hilvarenbeek.

Contact: Heuvelstraat 1, 5087 AA Diessen

E: info@h-norbertus.nl (algemeen); pastoor@h-norbertus.nl

I: www.h-norbertus.nl

Redactie: Jan van Beurden, Jan Craninckx, Hilda Duijvestijn, Louis de Groot, Alice Otte, Ad Tuijelaars, Ad Vugs en Jacqueline de Wit.

© Het overnemen van teksten en foto's, alsook het (ten dele) kopiëren van bepaalde onderdelen en applicaties, zonder schriftelijke toestemming van het parochiebestuur is verboden.

